

**CORINA POPESCU
LAW OFFICE**
DARING ADVOCACY. SINCE 2000.

**ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL DE 5 JUDECĂTORI
DOSAR NR. 70/1/2017
DECIZIE NR. 266/09.10.2017**

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnata, **COTOȘANĂ LAVINIA-NICOLETA**, cu domiciliul în orașul Curtici, str. Vasile Goldiș nr. 5, jud. Arad și *cu domiciliul procesual ales* la **Cab. Av. Corina Ruxandra Popescu**, în calitate de revizuentă, în contradictoriu cu intimata **INSPECȚIA JUDICIARĂ**, cu sediul în B-dul Regina Elisabeta nr. 40, sector 5 – București, tel: 021.322.62.48; fax: 021.322.62.96, email: inspectie@csm1909.ro, fără alte date cunoscute subsemnatei,

în temeiul art. 509 alin. 1 pct. 5 NCPC formulăm prezenta:

CERERE DE REVIZUIRE

împotriva deciziei civile nr. 266/09.10.2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători, solicitându-vă admiterea cererii de revizuire, schimbarea în tot a deciziei atacate, în sensul admiterii recursului formulat de subsemnata împotriva Hotărârii nr. 23J/31.10.2016 pronunțată de Secția pentru Judecători în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii și modificării Hotărârii recurate, în sensul respingerii acțiunii disciplinare, cu cheltuieli de judecată,

având în vedere următoarele argumente de fapt și de drept:

ÎN FAPT

1. Prin hotărârea 23J/31.10.2016 pronunțată de Consiliul Superior al Magistraturii – Secția pentru judecători în materie disciplinară, pronunțată în dosarul nr. 20/J/2016 s-a admis în parte acțiunea disciplinară formulată de Inspectia Judiciară împotriva subsemnatei.

În baza art. 100 lit. e) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, s-a dispus aplicarea sancțiunii disciplinare constând în „excluderea din magistratură”, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) și lit. j) din același act normativ.

Prin aceeași hotărâre s-a respins acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva subsemnatei, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004.

Pentru a dispune această sancțiune, în sarcina subsemnatei s-au reținut preținse abateri disciplinare:

- fapta de a mă fi subsumat în fapt activităților prevăzute de art. 306 NCPP, în sensul că as fi căutat să strâng date și informații cu privire la existența unor posibile infracțiuni, identificarea persoanelor care au comis aceste fapte, activități specifice organelor de urmărire penală – art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004;
- faptul că aş fi audiat minori în camera de consiliu, în prezența soțului subsemnatei, cu încălcarea dispozițiilor 226 NCPC - art. 99 lit. j) din Legea nr. 303/2004,
- fapta de a transmite copii ale unor înscrisuri din dosarul nr. 7749/44/2015 către Parchet și alte instituții publice - art. 99 lit. j) din Legea nr. 303/2004.

De asemenea, sub aspectul laturii subiective, s-a reținut că ar rezulta „intenția clară” a subsemnatei de a „manipula legea în mod conștient, folosindu-mă de funcția de judecător pentru a strânge probe în susținerea sesizărilor formulate împotriva conducerii Baroului Arad” și că subsemnata aş fi acceptat „încălcarea confidențialității lucrărilor de care am luat conștință în virtutea atribuțiilor de serviciu, în vederea realizării demersului meu de a strânge probe împotriva conducerii Baroului Arad”.

În scopul individualizării sancțiunii, au fost avute în vedere „împrejurările, gravitatea concretă, precum și consecințele faptelor săvârșite”, precum și faptul că „atitudinea adoptată atât în faza de cercetare disciplinară, cât și în fața secției dovedește că aceasta nu a înțeles caracterul grav al faptelor sale și nici care este conduita ce trebuia s-o adopte în calitate de magistrat”.

2. Prin petiția nr. XXIX/955/2017 înregistrată la data de 03.07.2017 Comisia pentru cercetarea abuzurilor, combaterea corupției și petiții, din cadrul Senatului României, am arătat că, în conformitate cu dispozițiile art. 5 și art. 6 din Legea nr. 571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități, înțeleg să semnalez fapte de încălcare a legii pe care le-am descoperit în exercitarea funcției de judecător în cadrul Judecătoriei Arad.

Fapta semnalată viza încălcarea dispozițiilor legale privind acordarea ajutorului public judiciar, arătând că în unele procese civile de la Judecătoria Arad părțile erau

„reprezentate” de avocați în baza unor „declarații de asistență extrajudiciară”, emise de Decanul Baroului Arad în contradicție flagrantă cu dispozițiile imperative ale OUG nr. 15/2008 privind ajutorul public judiciar și ale Legii nr. 51/1995 privind exercitarea profesiei de avocat și a Protocolului încheiat între Ministerul Justiției și U.N.B.R.

Consecința directă a acestor grave nelegalități consta în faptul că, la finalul procesului, unii judecători dispuneau virarea banilor solicitați prin respectiva delegație către Baroul Arad din fondurile Ministerului Justiției.

Modul ilegal de folosire a asistenței judiciare se circumscrie atât infracțiunii de abuz în serviciu, cât și infracțiunii de fals material, aspecte semnalate de subsemnata.

Față de faptul că subsemnata am constatat săvârșirea unor falsuri materiale în dosarele care îmi fuseseră repartizate, la data de 01.02.2016, am procedat la sesizarea Ministerului Public, Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Timișoara, dosarul fiind ulterior declinat la Direcția Națională Anticorupție – Structura Teritorială Timișoara, instituție care instrumentează în prezent cauza în dosarul nr. 22/P/2012.

De asemenea, subsemnata am sesizat constatarea acestor nelegalități de care am luat cunoștință în exercitarea funcției de judecător la Judecătoria Arad și altor instituții competente în acest domeniu: Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, conducerea Tribunalului Arad și a Judecătoriei Arad, Uniunea Națională a Barourilor din România, Curtea de Conturi, Asociației Magistraților din România.

Prin Hotărârea nr. 1628/24.11.2016 pronunțată de Secția de Judecători a Consiliului Superior al Magistraturii s-a stabilit că practica Judecătoriei Arad este contrară celei constatate la nivel național, în sensul că persoane având delegații emise pentru asistență extrajudiciară au asigurat reprezentarea/asistarea în fața instanței de judecată a aceluiași părți, în același litigiu.

Prin aceeași hotărâre s-a dispus adoptarea măsurilor ce se impun de către conducerea Curții de Apel Timișoara în vederea analizării modului de interpretare și aplicare a art. 36 și art. 36 din OUG nr. 51/2008, sub aspectul posibilității utilizării delegațiilor de asistență extrajudiciară, pentru reprezentarea/asistarea părților în fața instanței de judecată și monitorizarea de către conducerea Curții de Apel Timișoara a modului de aplicare a art. 36 și art. 36 din OUG nr. 51/2008 la nivelul Tribunalului Arad și Judecătoriei Arad, după stabilirea practicii unitare la nivelul curții.

Prin petiția depusă la Senatul României, subsemnata am arătat că, urmare a faptului că am sesizat Parchetul și celelalte instituții competente cu privire la nelegalitățile constatate în exercitarea activității de judecător, împotriva subsemnatei s-a declanșat o acțiune disciplinară pentru exercitarea funcției rea-credință și nerespectarea secretului confidențialității, iar prin hotărârea nr. 23J/31.10.2016 s-a dispus excluderea subsemnatei din profesie, ca sancțiune disciplinară.

3. În minuta ședinței desfășurate în data de 24.10.2017, Comisia pentru cercetarea abuzurilor, combaterea corupției și petiții din cadrul Senatului României s-au reținut următoarele:

*„Din verificările efectuate, Comisia, cu **unanimitate de voturi**, a constatat că petenta a acționat cu bună-credință, sesizările sale circumscriindu-se avertizării în interes public în conformitate cu art. 3 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 571/2004”.*

Analizându-se modul în care subsemnata am fost sancționată disciplinar, precum și faptele care au condus la aplicarea sancțiunii privind excluderea din profesie, Comisia a constatat, cu unanimitate de voturi următoarele:

1. *„Statutul de avertizor în interes public al dnei judecător Lavinia-Nicoleta Coțofană, începând cu data de 01.02.2016”*,
2. *„Constată **aparența de drept** în favoarea tezei că doamna judecător Lavinia-Nicoleta Coțofană a fost **victimă unui abuz**”.*

Hotărârea privind constatarea statutului subsemnatei de avertizor în interes public începând cu data de 01.02.2016, conform art. 3 lit. b) din Legea nr. 571/2004, care îmi conferă protecție legală, a fost adoptată la data de 24.10.2017, pe baza petiției depuse de subsemnata la data de 03.07.2017.

ÎN DREPT

Potrivit art. 509 alin. 1 pct. 5 NCPC, *„Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă: după darea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților”.*

Potrivit dispozițiilor art. 509 pct. 5 NCPC, calea extraordinară este deschisă părților în situația în care, ulterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se cere, s-au descoperit înscrisuri care nu au putut fi prezentate instanței dintr-o **împrejurare mai presus de voința părților** și care au **un rol determinant** în pronunțarea hotărârii ce face obiectul revizuirii.

În cauza noastră sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate privind incidența acestui motiv de revizuire: invocarea unui înscris nou, caracterul determinant al înscrisului nou, precum și imposibilitatea prezentării acestuia până la momentul pronunțării deciziei supuse revizuirii.

a. Invocarea unui înscris nou

Înscrisul nou invocat este **Minuta ședinței din data de 24.10.2017 a Comisiei pentru cercetarea abuzurilor, combaterea corupției și petiții din cadrul Senatului**

României prin care s-a reținut, *cu unanimitate de voturi, Statutul de avertizor în interes public al subsemnatei începând cu data de 01.02.2016* în sensul dispozițiilor art. 3 lit. b) din Legea nr. 571/2004, precum și faptul că beneficiaz de protecție în sensul legii.

Jurisprudența și doctrina sunt unanime în a statua că „*O hotărâre judecătorească poate fi considerată înscris nou, ce poate fi invocat într-o cerere de revizuire, dacă hotărârea a fost obținută pe baza unei cereri introduse înainte de soluționarea definitivă a litigiului în care se cere revizuirea, deoarece s-a apreciat că nu era în putința părții să determine pronunțarea ei la o dată anterioară, pentru a se putea servi de ea. Prin hotărâre - ce poate fi invocată ca înscris nou - se înțelege, însă, strict soluția pronunțată în acțiunea introdusă înainte de judecarea litigiului în care se cere revizuirea. Noțiunea nu poate fi extinsă la hotărârile date ulterior de instanțele de control judiciar în căile de atac promovate împotriva soluției date acțiunii și, cu atât mai puțin, la considerentele unor astfel de decizii. Secția a III-a civilă, Decizia nr. 136 din 6 octombrie 2011*”.

Față de cele mai sus menționate, la fel ca și în cazul hotărârii judecătorești invocată ca și înscris nou, pentru admisibilitatea revizuirii este necesar ca înscrisul nou invocat în cadrul revizuirii [Minuta din 24.10.2017] să fie obținut ulterior pronunțării hotărârii supuse revizuirii [266/09.10.2017], însă pe baza unei cereri formulate anterior soluționării definitive a litigiului în care s-a pronunțat hotărârea supusă revizuirii [03.07.2017].

Or, după cum se poate constata, înscrisul nou reprezentat de Minuta din 24.10.2017 a fost obținut ulterior pronunțării deciziei nr. 266/09.10.2017 supuse revizuirii, pe baza petiției depuse anterior soluționării definitive a hotărârii supuse revizuirii, respectiv la data de 03.07.2017, așa cum rezultă din înscrisurile anexate prezentei.

Prin urmare, înscrisul nou invocat în cauză, a fost obținut ulterior pronunțării deciziei supuse revizuirii, însă pe baza unei cereri/petiții/acțiuni înregistrată anterior acestui moment, respectând astfel condiția imperativă cerute de art. 509 alin. 1 pct. 5 NCPC privind incidența acestui motiv de revizuire.

b. Caracterul determinant al înscrisului nou

Prin noțiunea de „înscris doveditor” trebuie înțeles acel înscris nou care, dacă ar fi fost cunoscut la data pronunțării hotărârii atacate, ar fi putut conduce la o altă soluție pe fond decât cea adoptată.

În cazul în care ar fi fost cunoscut înscrisul nou invocat în cauză, respectiv Minuta din 24.10.2017 prin care s-a recunoscut calitatea subsemnatei de **avertizor de interes public**, este evident că, față de protecția legală pe care o conferă această calitate conform

Legii nr. 571/2004, soluția pronunțată cu privire la recursurile subsemnatei ar fi fost fundamental diferită față de cea pronunțată.

Conform art. 1 din Legea nr. 571/2004, scopul acesteia este acela de a oferi protecție legală persoanelor care au reclamat ori au sesizat încălcări ale legii în cadrul autorităților publice, instituțiilor publice și al altor unități, săvârșite de către persoane cu funcții de conducere sau de execuție din autoritățile, instituțiile publice și din celelalte unități bugetare prevăzute la art. 2.

Conform art. 3 lit. b) din Legea nr. 571/2004, „*avertizor înseamnă persoana care face o sesizare potrivit lit. a) și care este încadrată în una dintre autoritățile publice, instituțiile publice sau în celelalte unități prevăzute la art. 2*”.

Conform art. 5 lit. a) din Legea nr. 571/2004, „*Semnălarea unor fapte de încălcare a legii de către persoanele menționate la art. 1 și 2, prevăzute de lege ca fiind abateri disciplinare, contravenții sau infracțiuni, constituie avertizare în interes public și privește: infracțiuni de corupție, infracțiuni asimilate infracțiunilor de corupție, infracțiuni în legătură directă cu infracțiunile de corupție, infracțiunile de fals și infracțiunile de serviciu sau în legătură cu serviciul*”.

Prin Minuta din 24.10.2017, Comisia a reținut că subsemnata am acționat cu bună-credință, sesizările cu privire la nelegalitățile constatate în exercitarea funcției de judecător, circumscriindu-se avertizării de interes public în conformitate cu prevederile art. 5 lit. a) din Legea nr. 571/2004.

Prin acest înscris, s-a constatat faptul că există aparența de drept că sunt victima unui abuz, față de modul abuziv de sancționare prin aplicarea celei mai grave sancțiuni disciplinare, respectiv excluderea din profesie, arătându-se totodată care au fost argumentele care au format convingerea Comisiei în sensul constatării bunei-credințe a subsemnatei cu privire la sesizările care au determinat aplicarea acestei sancțiuni radicale.

Prin urmare, statutul de avertizor de interes public îmi conferă protecție legală împotriva sancționării abuzive, astfel încât, dacă aș fi obținut înscrisul care constată această statut anterior soluționării definitive a litigiului, soluția atacată ar fi fost fundamental diferită.

Conform art. 4 alin. lit. d) din Legea nr. 571/2004, principiul esențial care guvernează protecția avertizării în interes public este **principiul nesancționării abuzive**, conform căruia „*nu pot fi sancționate persoanele care reclamă ori sesizează încălcări ale legii, direct sau indirect, prin aplicarea unei sancțiuni inechitabile și mai severe pentru alte abateri disciplinare. În cazul avertizării în interes public, nu sunt aplicabile normele deontologice sau profesionale de natură să împiedice avertizarea în interes public*”.

Așa cum s-a reținut și în Minuta din 24.10.2017, „*Potrivit acestui principiu **nu pot fi sancționate persoanele care reclamă ori sesizează încălcări ale legii, direct sau indirect, prin aplicarea unei sancțiuni inechitabile și mai severe pentru abateri***”.

disciplinare. În cazul avertizării în interes public, nu sunt aplicabile normele deontologice sau profesionale de natură să împiedice avertizarea în interes public”.

După cum se poate constata, fapta subsemnatei constând, în sesizarea Parchetului, a fost sancționată ca fiind abatere disciplinară conform art. 99 lit. j) din Legea nr. 303/2004, întrucât așa fi încălcat caracterul confidențial al înscrisurilor transmise în fotocopie parchetului, precum și regulile deontologice prevăzute de Regulamentul de Ordine Interioară al Instanțelor de Judecată, substituindu-mă astfel activității organelor de urmărire penală pentru a strânge probe în sprijinul celor sesizate.

Or, în cazul avertizării de interes public, regulile deontologice sau/și profesionale care reglementează activitatea desfășurată de persoana care semnalează o încălcare a legii sunt subordonate **principiului supremației interesului public**, conform art. 4 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 571/2004 potrivit căruia „*în înțelesul prezentei legi, ordinea de drept, integritatea, imparțialitatea și eficiența autorităților publice și instituțiilor publice, precum și a celorlalte unități prevăzute la art. 2 sunt ocrotite și promovate de lege*”.

Prin urmare, în cazul în care așa fi obținut constatarea statutului de avertizor în interesul legii, anterior pronunțării hotărârii supuse revizuirii, subsemnata așa fi beneficiat de protecția legii nr. 571/2004, în special a principiului nesancționării abuzive și a principiului supremației interesului public, astfel încât fapta de a sesiza anumite instituții publice cu faptele de care am luat cunoștință în exercitarea activității, nu ar mai fi constituit abatere disciplinară și/sau nu ar fi fost sancționată cu excluderea din magistratură, așa cum s-a dispus în Hotărârea nr. 23J/2016, care a fost menținută prin decizia atacată.

De asemenea, soluția ar fi fost diferită și în privința celei de-a doua fapte reținute în sarcina subsemnatei, respectiv audierea a doi minori în dosarele în camera de consiliu, în prezența soțului, pentru care s-a aplicat pedeapsa maximă, respectiv excluderea din profesie.

Aceasta deoarece potrivit **principiului nesancționării abuzive** a persoanelor care sesizează sau semnalează încălcarea legii care guvernează protecția avertizării în interes public, „*nu pot fi sancționate persoanele care reclama ori sesizează încălcări ale legii, direct sau indirect, prin aplicarea unei sancțiuni inechitabile și mai severe pentru abateri disciplinare*”.

Incidența acestui principiu care conferă protecție persoanei care cu bună-credință semnalează încălcarea legii, acționând cu responsabilitate prin susținerea reclamației cu date sau indicii privind fapta săvârșită, conform art. 4 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 571/2004, este evidentă, în condițiile în care prin Minuta din 24.10.2017 s-a reținut că subsemnata am fost „*victima unui abuz, inclusiv prin extragerea de date de pe camera care supraveghea biroul*”.

Or, în Hotărârea nr. 23J/31.10.2016, s-a reținut explicit coroborarea probelor „cu înregistrarea video efectuată la aceeași dată, vizionată în ședința din data de 26.10.2016 de secție în prezența părților”.

Prin urmare, Minuta din 24.10.2017 prin care mi s-a constatat statutul de avertizor în interes public, conform art. 3 lit. b) din Legea nr. 571/2004, are caracter determinant, iar forța juridică probatorie a acestui înscris ar fi condus automat la pronunțarea unei soluții diferită față de cea pronunțată prin decizia supusă revizuirii, atât sub aspectul constatării inexistenței abaterilor disciplinare imputate, cât și în ceea ce privește caracterul disproporționat al sancțiunii aplicate.

c. Imposibilitatea depunerii Minutei din 24.10.2017

Conform jurisprudenței, în cazul în care se invocă o hotărâre judecătorească drept înscris nou, „împrejurarea mai presus de voința părților” pentru care nu a putut fi prezentată instanței o constituie faptul că partea *„nu era în putința părții să determine pronunțarea ei la o dată anterioară, pentru a se putea servi de ea”*.

Potrivit aceluiași raționament, când se invocă un înscris nou, în speță Minuta din 24.10.2017, reprezentând răspunsul la petiția înregistrată la data de 03.07.2017, „împrejurarea mai presus de voința părților” pentru care nu a putut fi prezentată instanței de recurs o constituie faptul că subsemnata nu am putut determina soluționarea petiției depuse la data de 03.07.2017, la o dată anterioară.

În acest sens, precizez că, potrivit Minutei din 24.10.2017, Comisia a analizat documentele depuse de subsemnata și m-a audiat în datele de 26.09.2017 și 24.10.2017.

Așadar, imposibilitatea prezentării Minutei din 24.10.2017 anterior soluționării dosarului nr. 70/J/2017 rezidă într-o împrejurare mai presus de voința noastră, reprezentată de o cauză obiectivă, respectiv inexistența acestei Minute invocate ca și înscris nou prin care s-a constatat statutul de avertizor în interes public, față de abuzul săvârșit asupra subsemnatei ca urmare a semnalării unor nelegalități de care am luat act în exercitarea activității ca judecător.

Potrivit doctrinei și jurisprudenței, în situația în care înscrisul nou **poartă o dată ulterioară pronunțării hotărârii supuse revizuirii** este necesar ca aceasta să se refere la situații atestate de alte înscrise preexistente.

Or, înscrisul nou invocat, respectiv Minuta din 24.10.2017 privind constatarea statutului de avertizor de interes public, îndeplinește această cerință, în condițiile în care calitatea de avertizor a fost constată începând cu data de 01.02.2016, pe baza actelor și faptelor preexistente momentului pronunțării deciziei supuse revizuirii.

Față de aceste aspecte, Minuta din 24.10.2017 corespunde imperativelor art. 509 pct. 5 NCPC, fiind un înscris ulterior datei de 09.10.2017, care nu a putut fi înfățișat

instanței și care ar fi determinat pronunțarea unei alte soluții în cauză, dacă instanța ar fi avut cunoștință de cuprinsul său.

Conform art. 513 alin. 3 NCPC, dezbaterile sunt limitate la admisibilitatea revizuirii și la faptele pe care se întemeiază. Prin urmare, ne rezervăm dreptul de a invoca toate celelalte aspecte privind nelegalitatea deciziei civile nr. 266/09.10.2017 după admiterea revizuirii.

Pentru aceste motive, vă solicităm admiterea cererii de revizuire, schimbarea în tot a deciziei atacate, cu consecința admiterii recursului formulat de subsemnata împotriva Hotărârii nr. 23J/31.10.2016 pronunțată de Secția pentru Judecători în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii și modificării Hotărârii recurate, în sensul respingerii acțiunii disciplinare, cu cheltuieli de judecată.

Aspecte procedurale

Competența: potrivit dispozițiilor art. 510 alin. 1 NCPC, prezenta instanță este competentă general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză.

Probe: în susținerea prezentei cereri vă solicităm încuviințarea administrării probei cu înscrisuri.

Calitatea de reprezentant: potrivit art. 151 alin. 2 NCPC, dovada calității de reprezentant, respectiv împuternicirea avocațială emisă în baza contractului de asistență juridică nr. _____ este anexată prezentei.

Cheltuieli de judecată: în aplicarea art. 453 alin. 1 NCPC, ne rezervăm dreptul de a face dovada cheltuielilor de judecată conform art. 452 NCPC.

Judecata în lipsă: conform art. 411 alin. (1) pct. 2 NCPC, solicităm judecarea cauzei și în lipsă.

COȚOFANĂ LAVINIA-NICOLETA

av. Corina Ruxandra Popescu
Avocat. Doctor în drept
Baroul București. Baroul Paris

av. Claudia-Nicoleta Apostol